

fiskeriet med gunstige Dine, er denne, at det bliver drevet ved indenlandske Fiskere. Jeg for mit Vedkommende tror, at Klagerne fra Fiskerbefolkningen paa Vestkysten vilde blive præcis de samme, enten Fiskeriet drives af de danske Fiskeriselskaber, som vel at mærke ikke tælle deres Medlemmer blandt Vestkystens Fiskerbefolkning, eller det drives af engelske, tydske eller hollandske Selskaber. Sagen er nemlig den, at Trawlfiskeriet, efter alle de Oplysninger, der have foreligget i flere Aar, skaber den Fiskemaade, som anvendes af Fiskerbefolkningen paa Vestkysten; det skaber ikke alene derved, at det ved en henrynsløs Fiskemaade forringer Fiskemassen, men skaber ogsaa derved, at det ødelægger Ryskfiskerbefolkningens Fiskerivedskaber. Efter hvad der i sin Tid er mig meddelt, fisker nemlig denne Befolkning ikke langs Kysten, men den er nødt til at sætte sine Fiskerivedskaber langt ud til søs, og der kommer da en hel Flotille af Trawlfiskere drivende og tager disse Fiskerivedskaber med sig, tilintetgjør den Gangst, der var i Redskaberne, og ødelægger disse fuldstændigt. Men den samme Fremgangsmaade vil og maa nødvendigt blive brugt af det danske Selskab, naar det vil have noget Udbytte af sit Fiskeri, og det er jo Hovedsagen, det maa man dog gaa ud fra. Det er jo et Aktieselskab, der her er Tale om, og Enhver, der sætter sine Penge ind i et saadant Foretagende, maa dog vel gjøre det i den Mening, at det skal forrente sig. Nu kunde man sige, at dette Selskabs Planer med Fiskeriet indskrænke sig ikke udlukkende til Fiskeri paa Sjællands Vestkyst. Saaledes som oplyst i den i det andet Hing afgivne Betænkning agter Selskabet jo ogsaa at fiske under Island og under Færøerne. Navnlig under Island har jo et lignende Fiskeri været drevet i mange Aar af fremmede Fiskere, saaledes som det detaillert blev oplyst af det ærede Medlem for Ite Kredts (Carstenen); men der er jo ogsaa fremkommet Klager over disse fremmede Fiskeres Overgreb, og de samme Klager maa nødvendigvis fremkomme, naar det bliver danske Fiskere, eller tror man det danske Fiskeriselskab skulde være saa generøst at ligge og fiske, hvor der er færrest Fiske, trostende sig med at faae sin Kapital forrentet gennem Statens Rentegaranti. De fremmede Fiskere fiske naturligvis, hvor der er flest Fiske; men Fiskten søger ind i de store Fjorde, som skjæve ind i Islands Kyster, og saa er Striden den, hvorvidt de fremmede Fiskere have Ret til at gaa ind i disse Fjorde eller ikke. Saavidt jeg veed, er der en Bestemmelse om en vis Brede af Fjordmundingen ud indod Havet saaledes, at, naar denne Munding ikke har en vis Størrelse, betragtes den ikke som en Del af det aabne Hav, og saa maa de fremmede Fiskere ikke gaa derind. Derfor ligge jo ogsaa fremmede Drlogsfibe og i de sidste Aar ogsaa et dansk Drlogsfibe deroppe for at kontrolere, at denne Bestemmelse overholdes; men undertiden ere Drlogsfibernene paa andre Steder, end hvor

Fiskerne ere, og det er da ogsaa en Klage, der høres oppe fra Island, at de Fremmede søge ind i de Bugter, vi have forbeholdt for vort Vaadefiskeri, og derved skabe dette meget. Hvad jeg har imod den her foreslaaede Bevilling, er, at den gives til et Aktieselskab, til en Speculation, med Hensyn til hvilken det maa staa usikkert, om den overhovedet vil lykkes, og som dernæst — og det er ogsaa en Indvending fra min Side — er anlagt med en saa overordentlig ringe Kapital, nemlig 360,000 Kr., at jeg virkelig ikke kan se, at der derved skal kunne naas noget af de Formaal, som det ærede Medlem for København (Carstenen) saa varmt anbefalede, at man skulde stræbe efter. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Havfiskeriet her i Danmark er utilbørligt forsømt, og at det var ønskeligt, om det kunde blive udvidet. Jeg er enig i, at det vilde afgive en ganske udmærket Skole for vore Matroser; men jeg tror sandelig ikke, at dette naas ved et Foretagende som det, der her er Spørgsmaal om, og som der skal paatrykkes et Betydningsfuldhedstempel ved den Rentegaranti, der i 5 Aar gives af Statskassen. Det ærede Medlem mente, at et Selskab, som drev Fiskeri paa den Maade, maatte komme til at udvøse en overordentlig gavnlig Indflydelse paa vore Kysters Fiskerbefolkning. Han sagde, at Fiskerbefolkningen navnlig paa Sjællands Vestkyst var overordentlig konservativ, og at den brugte de samme Fiskerivedskaber nu, som den brugte for 200 Aar siden. Med Hensyn til den islandske Fiskerbefolkning gjaldt efter det ærede Medlems Udtalelse omtrent det Samme. Men hvor i al Verden kan dog det ærede Medlem vente sig en saadan Indflydelse som den, han omtalte, af det lille, heromhandlede Selskabs Virksomhed! Naar de islandske Fiskere i 40 Aar have set paa, at Fremmede drive Fiskeri netop med de samme Fartøier og Redskaber, som det danske Selskab vil komme til at anvende, og dog ikke have lært Noget deraf, saa vilde de heller ikke lære Noget af det danske Selskab. Det, som gjør det vanskeligt for Befolkningen paa Sjællands Vestkyst at drive Fiskeriet efter en mere lønnende Skala, er ikke, at den har mangelfulde Redskaber, men det er, at den paa Grund af Kystforholdene er nødsaget til at drive Fiskeriet med aabne Vaade, som de kunne trække paa Land, hver Gang de vende tilbage. Derfor der var en Davn paa Vestkysten, saa vilde Fiskeriet ganske vist faae en større Udstrækning. Nu have vi jo ved Esbjerg faaet en Davn, som tyder paa at blive god og hensigtsmæssig, og jeg tror ogsaa, at den vil udvøse Indflydelse paa Fiskeriforholdene der, men den vil dog aldrig kunne trække den store Fiskerbefolkning, som bor langs Vestkysten, hen til at give sig af med den Slags Fiskeri, fordi Fiskeriet paa Vestkysten af Sjælland bliver drevet som et Bierhverv. Ligesaa beredvillig som man kan være til at yde store Bidrag til Fremme af nyttige Formaal, naar